

[Jens Chr. Christensen.]

give en ret stærk forhøjelse af ejendoms-skylden og dermed en tilsvarende forhøjelse af de kommunale grundskatter. Mon ikke tiden nu er inde til at gennemføre en fiksering af den kommunale grundskyld i kroner og øre, så den virkelig kommer til at fremtræde, som den benævnes, som en fast skat? Der er for mig at se ikke megen fornøft i at gennemføre hjælpeforanstaltninger over for et erhverv og så tage pengene fra erhvervet igen ved en særskat på erhvervets produktionsapparat.

Som et andet spørgsmål til drøftelse i udvalget vil jeg endvidere pege på den lidt efter lidt forstærkede forskelsbehandling, som dansk landbrug møder ved sin eksport til fællesmarkedslandene. Det er for øvrigt også et spørgsmål, som venstre har peget på under tidligere udvalgsarbejde om landbrugslovgivningen. Det kan ikke være rimeligt, at de tab, der er en følge af diskrimineringen over for dansk afsætning inden for fællesmarkedet, i dag skal bæres alene af landbruget; efter min og venstres mening må det være en samfundsopgave. Det må ikke glemmes, at mens dansk industri har fået gunstige muligheder for afsætning inden for EFTA-landene, har de fordele, dansk landbrug har høstet hos disse markeds-partnere, hidtil ikke været af særlig stort omfang.

Jeg skal slutte med at understrege, at vi fra venstres side er villige til at gå ind i et udvalgsarbejde for at finde frem til en lovgivning, der både tilgodeser landbrugets økonomiske vanskeligheder og fremmer en rimelig fordeling af midlerne, så indehaverne af erhvervets forskellige brugsstørrelser føler, at lovgivningsmagten har taget de forventede hensyn til dem og ikke — som tilfældet er i de foreliggende lovforslag — har svinget familiebrugene.

Peter Larsen: Den revision af loven om afsætning af dansk frugt og danske gartneri-produkter, vi her står over for, drejer sig ikke alene om en revision eller en ændring af selve loven, men også i høj grad om tiden for lovens virke.

Vi kan fra venstres side være enige i, at det er rigtigt, at landbrugets, gartneriets og frugtavlernes bemyndigelseslove løber pa-

rallelt, for selv om gartnerierhvervet ofte benævnes som lillebror til landbruget, er der efterhånden blevet flere og flere berøringsflader disse to erhvervsgrupper imellem ud over den naturlige, der ligger i, at begge lever af at dyrke jorden. Disse berøringsflader kommer navnlig til udtryk, når det drejer sig om afsætningen både til hjemmemarkedet og til eksport. Disse og mange andre ting gør det rimeligt, at disse love behandles sammen og får samme løbetid.

Den egentlige revision af denne lovgivning tegner ikke til at skulle blive ret omfattende. Det, man fra regeringens side påtænker, er jo ikke de helt store ændringer. Dette kan udlægges på flere måder. Det kan udlægges på den måde, at man ikke skønner, der er behov for flere midler til disse afsætningsfremmende foranstaltninger; det kan også udlægges således, at man mener, at denne kun 3 år gamle lov hidtil har virket tilfredsstillende, virket efter sin hensigt, selv om man heroverfor kan hævde, at den vedrørende de økonomiske problemer i realiteten kun har virket i 2 år.

Derfor er det vel rigtigt at slå fast — hvad også tidligere ordførere har været inde på — at der stadig er behov og måske fremover vil blive et voksende behov for en lovgivning af denne art, byggende stort set på principperne i loven om at fastsætte og opretholde visse kvalitetskrav både ved salg til hjemmemarked og til eksport. Navnlig det sidste spiller vel en helt afgørende rolle i en tid, hvor konkurrencen på disse markeder bliver skarpere og skarpere, og hvor det meget ofte mere er et spørgsmål om kvalitet end et spørgsmål om pris, der er afgørende for afsætningsmulighederne.

Dernæst tilstræbtes det jo gennem et afgiftssystem suppleret af mindre tilskud at skabe grundlag for at fremme afsætningen ikke alene af frugt, men også af gartneriprodukter. Alt dette går det foreliggende lovforslag ud på at forlænge næsten uændret.

Kun på et enkelt område er der tale om en egentlig nydannelse, idet der fremtidig skal kunne ydes lån ikke alene som nu til frugtlagre og mosterier, men også til rationaliseringsfremmende foranstaltninger vedrørende afsætningen. Jeg anser denne nydannelse for at være en meget stor fordel, for den er jo et supplement til de bestræ-